

har Bemyndigelse til at forsætte Secondlieutenanter fra eet Vaaben til et andet; det er paa denne Maade, at disse to Forslag staae i Forbindelse med hinanden. — Under Nr. 8 er der til § 92 stillet et Forslag, der gaaer ud paa, at til Paragraphen søies følgende nye Stykke:

„Krigsministeren kan tillade hjemsendte Secondlieutenanter og Underofficerer paa egen Bekostning at deeltage i Underviisningen i de forskjellige Classer og at underkaste sig Prøverne. Med Ministerens Tilladelse kunne ogsaa Andre paa egen Bekostning deeltage i Underviisningen i de to ældste Classer“.

Hensigten dermed har været, at, hvis en ung Mand skulde være bleven hjemsendt, og han ikke har kunnet finde nogen Ansættelse, eller han maaskee selv ønsker at gjenoptage Studierne for at forberede sig til fast Officer, han da ikke skal være udelukket derfra, men skal kunne faae Tilladelse til at deeltage i Underviisningen i de forskjellige Classer og at underkaste sig Prøverne og derved erhverve sig de samme Krav som de Andre. — Jeg troer saaledes at burde anbefale dette Forslag til det ærede Thing.

Forchhammer: Jeg vilde gjerne tillade mig at henstille et Par Bemærkninger til den høitærede Krigsminister angaaende de to under Nr. 4 og 5 opførte Forslag. Hvad Forslaget under Nr. 4 til § 89 angaaer, vil jeg tillade mig at spørge den høitærede Minister, om det ikke maaskee kunde være rigtigt deri at indfætte en Tidbestemmelse. Jeg veed ikke, om den høitærede Minister vil ansee det for at være heldigt, at en Mand, der f. Ex. i sit 18de Aar har underkastet sig en Examen, endnu i sit 23de Aar, altsaa 5 Aar efter, ubetinget skulde have Ret til at stole paa de Kundskaber, paa hvilke han har aflagt Prøve paa en Tid, der ligger 5 Aar tilbage, og jeg vil derfor henstille, om det ikke kunde være rigtigt at indskrænke den Fritagelse, hvorom der er Tale i Endringsforslaget under Nr. 4, saaledes, at Bestemmelsen kun kom til at vedrøre dem, der i det samme eller det foregaaende Aar have godtgjort fornøden Kundskab i de paa-gældende Fag. — Den anden Bemærkning

vedrører Forslaget under Nr. 5 til § 90. Den høitærede Minister bemærkede, at det væsentligt var en Redaktionsændring, der var foreslaaet for større Lydeligheds Skyld. Jeg antager nu ikke, at det er Ministerens Mening at ville tage med den ene Haand, hvad han giver med den anden, men saaledes, som Ordene staae, synes det mig ikke, at Indholdet af § 90 kan faae Betydning for dem, der ere nævnte i Forslaget under Nr. 4, altsaa for dem, der befries for at aflægge Prøven, fordi de allerede have aflagt en anden Prøve, som tilfredsstillende. Jeg veed ikke, om det ikke maaskee kunde udtrykkes paa en noget anden Maade, thi det forekommer mig idetmindste, at, saaledes som det staaer, vil det ikke let kunne opfattes som ogsaa gjældende dem, som Ministeren har tænkt at omfatte ved Forslaget under Nr. 4. Man kunde maaskee sige: „som have tilfredsstillet de i foregaaende Paragraph stillede Fordringer“. Dette er kun et Par Bemærkninger, som jeg antog muligviis kunde komme i Betragtning til 3die Behandling.

Andræ: Lagtet jeg i Henhold til mine Udtalelser under første Behandling af denne Sag jo isøvrigt ikke ønsker at tage nogen Deel i Forhandlingerne, ligesom jeg skal afholde mig fra Afstemningerne, er der dog et Punkt, med Hensyn til hvilket jeg allerede forrige Gang bemærkede, at jeg vilde finde det fuldkomment unaturligt, om jeg fastholdt denne Stilling og ikke tillod mig idetmindste nogle faa Ytringer. Jeg skal derfor gjøre et Par ganske korte Bemærkninger ved de af den høitærede Minister med Hensyn til dette Punkt stillede Forslag, nemlig de, som vedrøre den høiere Officers-skole. Den ærede Minister bemærkede selv, at disse Forslag i ingen Henseende gaae ud paa at forandre Anden i, eller det Princip, der laa til Grund for Skolens Indretning, og dermed er fra mit Standpunkt allerede Dødsdommen fældet over dem; thi Forslagene maatte indeholde en meget indgribende Forandring, saafremt de for mig skulde have Noget at betyde. I Virkeligheden have de nu heller ikke nogen saadan indgribende Betydning, skjøndt jeg tilstaaer, at jeg ved første Dialekt blev ledet